

การเขียนบันเทิงคดี

ความหมายของบันเทิงคดี

- ❖ เรื่องสมมติที่สร้างขึ้นมาอย่างมีจินตนาการและอารมณ์
- ❖ มุ่งให้ความเพลิดเพลินเป็นใหญ่แต่ก็ให้ความรู้ด้วย
- ❖ มีหลายรูปแบบ เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร ฯลฯ
- ❖ เป็นงานเขียนที่ผู้เขียนมีเจตนาให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านโดยมีเกร็ดความรู้ ข้อคิด คติธรรม และประสบการณ์ชีวิตแทรกอยู่ในเรื่องนั้น ๆ

การเขียนบันเทิงคดีนั้น ผู้เขียนจะต้องมีจินตนาการ มีความสามารถคิดเรื่องที่สนุกน่าสนใจ มีศิลปะในการใช้ภาษา มีประสบการณ์ มีความเข้าใจชีวิต มีความรู้รอบตัวในศาสตร์ต่างๆ อย่างดี จึงจะเขียนบันเทิงคดีได้น่าอ่านและมีสารประโยชน์

ประเภทของบันเทิงคดี

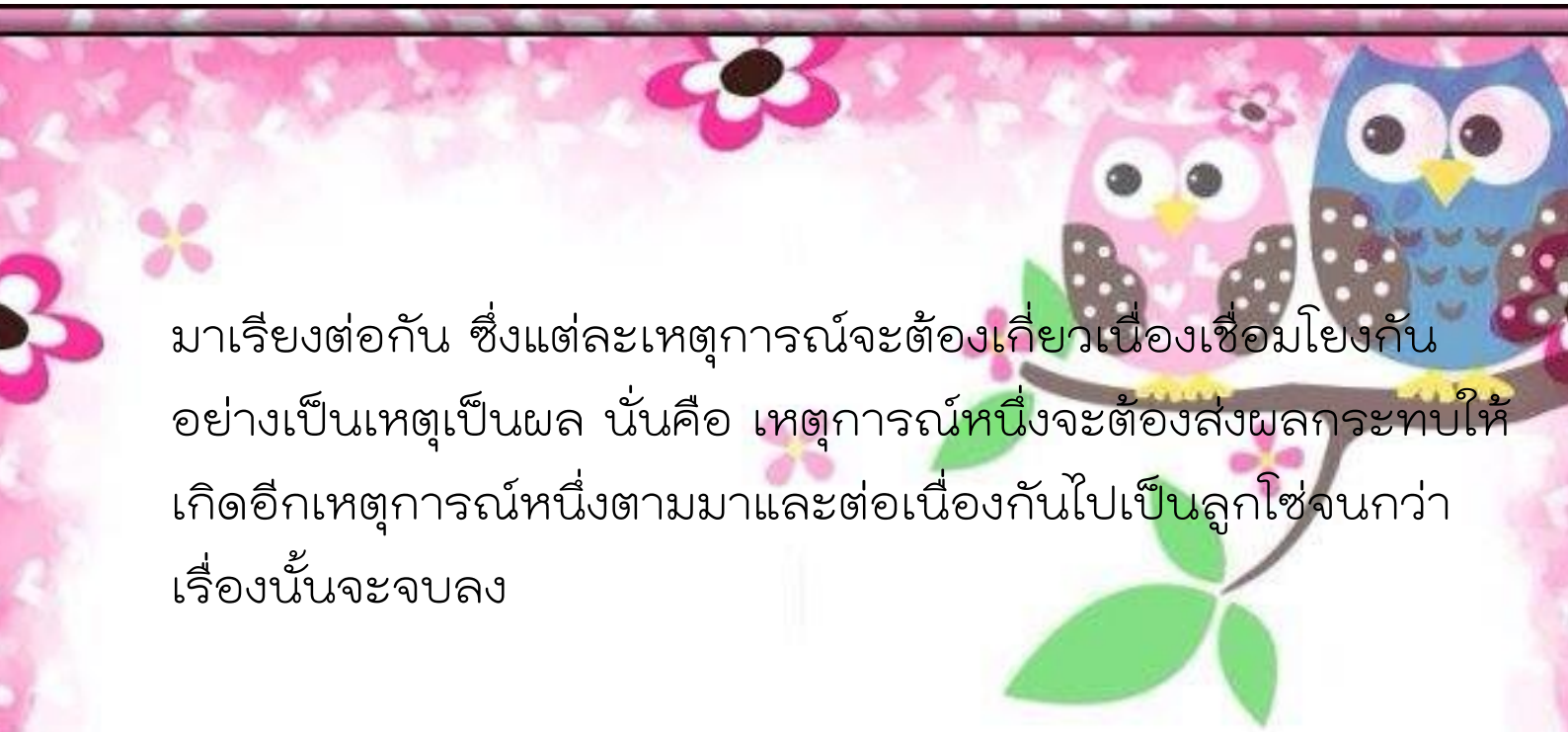
1) นวนิยาย

2) เรื่องสั้น

องค์ประกอบของการเขียนบันเทิงคดี

1. โครงเรื่อง (Plot)

เค้าโครงหรือลำดับเหตุการณ์ที่ผู้แต่งกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะเขียนเรื่องให้ดำเนินไปอย่างไร โดยนำเหตุการณ์หลาย ๆ เหตุการณ์

มาเรียงต่อกัน ซึ่งแต่ละเหตุการณ์จะต้องเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน
อย่างเป็นเหตุเป็นผล นั่นคือ เหตุการณ์หนึ่งจะต้องส่งผลกระทบต่อให้
เกิดอีกเหตุการณ์หนึ่งตามมาและต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่จนกว่า
เรื่องนั้นจะจบลง

2. ตัวละคร (Characters)

บุคคลที่ผู้แต่งสมมติขึ้นมาเพื่อให้กระทำพฤติกรรมตามเหตุการณ์ใน
ท้องเรื่องหรือเป็นผู้ที่ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามโครงเรื่อง
ตัวละครอาจจะเป็นคนหรือเทียบเท่าคนก็ได้ นักเขียนบางคนนำสัตว์
ต้นไม้ วัตถุ ฯลฯ มาเป็นตัวละคร โดยให้คิดและกระทำอย่างคน

3. แก่นเรื่อง (Theme)

บางครั้งเรียกว่า สารัตถะหรือแนวคิดสำคัญของเรื่อง
แก่นเรื่อง คือ ทักษะหรือแนวคิดสำคัญที่ผู้แต่งต้องการนำเสนอ
เป็นความหมายรวมของเรื่องทั้งเรื่อง ดังนั้นแก่นเรื่องจึงเป็นตัวคุม
องค์ประกอบทุก ๆ ส่วนในเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นโครง
เรื่อง ตัวละคร ผู้เล่าเรื่อง ความขัดแย้งของเรื่อง
เหตุการณ์ สถานที่ ตลอดจนแนวลีลาการเขียน
เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์หลักที่ผู้แต่งต้องการสื่อ

4. ฉาก (Setting)

ฉาก คือ เวลาและสถานที่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ซึ่งรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ผู้แต่งต้องคำนึงถึง รายละเอียดของการกำหนดฉากเพื่อให้เกิดความสมจริง โดยภาพรวม แล้วฉากจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 4 อย่าง ได้แก่

1. ภูมิประเทศ สภาพท้องถิ่น ทิวทัศน์ การจัดแบ่งสถานที่
2. อาชีพ สถานภาพทางการงานและความเป็นอยู่ประจำวันของตัวละคร
3. เวลา ยุคสมัย ที่เกิดของเหตุการณ์ในเรื่อง เช่น ยุคทางประวัติศาสตร์ หรือฤดูกาลของปี
4. สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของตัวละคร เช่น สภาพแวดล้อมทางศาสนา จิตใจ ศีลธรรม สังคม หรือสภาวะอารมณ์

5. มุมมอง (Point of view)

มุมมอง คือ กลวิธีในการเล่าเรื่องหรือเทคนิคเกี่ยวกับผู้เล่าเรื่อง หมายความว่า ในการเขียนเรื่องสั้นหรือนวนิยายใดๆ ก็ตาม ผู้ประพันธ์เป็นผู้เล่าเรื่องนั่นเองหรือกำหนดให้ตัวละครในเรื่องเป็นผู้เล่า และผู้ประพันธ์หรือตัวละครที่เล่าเรื่องนั้นมีฐานะอะไรในเรื่อง

6. บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนา มีความสำคัญต่อการเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย และบทละคร วัตถุประสงค์สำคัญของการเขียนบทสนทนาคือ

1. ช่วยดำเนินเรื่องแทนการบรรยายของผู้แต่ง และในบทละคร บทสนทนาเป็นการดำเนินเรื่องโดยตรง
2. ช่วยให้ผู้รู้จักตัวละครในเรื่องโดยอ้อม
3. ช่วยให้เห็นวิธีการเขียนไม่ซ้ำซากจำเจ แห้งแล้ง
4. สร้างความสมจริง ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง
5. ทำให้บทประพันธ์น่าอ่าน และมีชีวิตชีวา โดยเฉพาะบทสนทนาที่คมคายและมีอารมณ์ขัน หรือพูดได้ถูกต้องตามสถานะของตัวละคร